

sid jálle sure bulga riūtli ja jalla. wāgge
koggunud, agga nemmadi hēidsid ennast
iika weel emale, fest nende meles seisis
alles se wiumne hitm. Üks suur ja lai
jõggi, Tonau nimmi, labhutas need kah-
hed wāed weel ühhest ãrra. Siin pool
jõgge olli leid lõungd jo meie kāes, ja
keige wāega ülle jõe miinna olli üks wāg-
ga kartlik assi; fest eßite olli se jõggi wāg-
ga lai, naao merri, ja teiseks ei olnud
meil teisel polel ühtegi mona, ei innimes-
tel, eggas hoostel, ja kolmandeks olli
seal sured māed ja wāgga kitsad teed, kus
wāgga raske olli sured tükid läbbi wla,
ja nisuuguse bulgaga läbbi peaseda, ja
pealegi olli üks sadja ja wāiskümmend
tuhhat Turkiid seal meid ootmas. Om-
meti meie ülem Rinral ei woinud parra-
ta. Eßite läkitati, laewattega mon-
ned wahwas Rinralid, ja pealtekud mon-

ne

ne riggimentidega ülle, ja need said fa
hāsti ülle, lōid monned weikesed trop-
pid mahha, mis nemmadi seal leidsid ja
monned aiasid nemmadi laiale. Ja se
läbbi tulli suur hirm selle rahwa peâle
mis seal ümberkaudo ellas, et nemmadi
hakfasid hulgaliste sealit ãrrapõggene ma.
Keigennamiste olli üks wāgga wahwas
Rinral, Baron Welsman nimmi, se ol-
li jo misme taplusse sees Turkiid ãrra-
woitnud ja neile suurt kahjo teinud, ja
sepärrost karisid nemmadi tedda magga
ja ei woinud ial ta wasto seista. Aga
meie rahwas ei tohtnud weel teile pole
jāda, waid kui nemmadi olli waenla-
tega taplenud ja neid ãrrawoitnud, ja
monni saki sanud, siis nemmadi tullid jäl-
le taggas. Ja se sūndis sel kewrakel
kui mitto puhko, et nemmadi weenlaste
ülle woinust said, ja siis ennamore feik

(5)

jäle